

עפ"ג (תל אביב) 40052-01-25 - חליל אלפקיר נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 40052-01-25 - חליל אלפקיר נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 40052-01-25

חליל אלפקיר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[03.03.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא שי יניב

כבוד השופט יוסי טופף

כבוד השופטת דנה אמיר

החלטה

לפנינו בקשה חריגה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דין שניתן לפני למעלה משנה.

1. המבקש הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בפני בית משפט השלום (סגן הנשיא, כב' השופט ר' פרי) בעבירות שמהותן: פריצה לבניין שאינו דירה, לפי סעיף 407(א) וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 וסעיף 29(א) לחוק; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 וסעיף 29(א) לחוק.

2. גזר דינו של המבקש ניתן ביום 12.2.23. במסגרתו הוטלו עליו שבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ללא ניכוי ימי מעצרו, לצד ענישה נלווית. כשלושה חודשים לאחר מתן גזר הדין, ביום 18.5.23, הגיש הממונה על עבודות השירות "בקשה לשינוי גזר דין", שבה פירט את השתלשלות האירועים אשר הובילה להגשת הבקשה, ובכלל זה חוות דעת עדכנית מטעם גורמי המודיעין במשטרת ישראל-תחנת לוד, ממנה עולה שקיים מידע בדבר מסוכנות מהמבקש וכלפיו. זאת, על רקע "סכסוך פעיל ונפיץ". נוכח האמור, המשטרה התנגדה להמשך ריצוי העונש בעבודות שירות. ביום 13.6.23 הוגש עדכון מהממונה על עבודות השירות לפיו עמדת המשטרה נותרה בעינה.

3. לאחר שבית המשפט קמא קיים דיון בבקשת הממונה "לשינוי גז"ד מטעמי חו"ד מודיעין", קבע בית משפט קמא כי קיים יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו ובחיייו של אדם, לרבות במבקש, ככל שהמבקש ימשיך לרצות את עבודות השירות. ביום 18.1.24 בית המשפט קמא גזר את דינו של המבקש מחדש, כך שירצה את שבעת חודשי המאסר שהוטלו עליו מאחורי סורג ובריה, בניכוי ימי מעצרו והימים אותם הספיק לרצות בעבודות שירות (להלן: גזר הדין המחודש).

4. כחלוף שנה, ביום 16.1.25 הגיש המבקש הודעת ערעור על גזר דינו המחודש של בית משפט קמא, ובמסגרתה ביקש להורות על ביטול גזר הדין האמור ולהורות על המשך ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. בקשת הארכת מועד להגשת הערעור הוגשה ביום 19.1.25, ובה נטען כי העיכוב בהגשת הערעור נבע מכך, שגזר הדין המחודש ניתן עת שרר "כאוס של ממש במדינת ישראל שיאה של מלחמת חרבות ברזל", אשר השלכותיה לא פסחו על המבקש ומשפחתו, "ובשל נסיבות אישיות עימן התמודד המבקש באותה תקופה". זאת ועוד, נטען כי בעקבות חוות דעת קצין המודיעין "המבקש נתקף חשש ופחד... ולכן לא יצא את ביתו והסתגר בדלת אמותיו, ניתק כל קשר עם העולם לרבות עם ב"כ".
5. המדינה מתנגדת לבקשה, בהעדר כל עילה להיעתר לה. יתר על כן, נטען כי המבקש הגיש את בקשתו לאחר שחלפו תשעה חודשים מהיום שבו היה עליו להתייצב לריצוי מאסרו, מבלי שניתנה הוראה לעיכוב ביצוע העונש. כך שהמבקש הוא בגדר אסיר שלא התייצב למאסרו.
6. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע: "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור... לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200". הוראה זו אינה מציבה דרישה ל"טעם מיוחד", אלא די בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". השיקולים העיקריים לבחינת הבקשה הם: משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור; וסיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו: ע"פ 2273/20 מור נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.6.2020)).
7. אכן, כאשר מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור מצד נאשם, להבדיל מבקשת המדינה, ייטה בית המשפט להתייחס לבקשה זו "ביתר חיוב" (ראו: בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (25.7.2006)) (להלן: עניין נגר). זאת, נוכח הפוטנציאל הטמון בהליכים פליליים לפגיעה בחירותו, בכבודו ובשמו הטוב של הנאשם (עניין נגר, שם). עם זאת, יש להקפיד על כך שקיים "טעם ממשי המניח את הדעת". זאת, לפי שמתן אורכה הוא "היוצא מן הכלל", בהתחשב בעקרון סופיות הדיון, הצורך בהצבת גבול להימשכות ההליך המשפטי ובחיזוק היציבות והוודאות המשפטית (עניין נגר, שם).
8. המבקש הגיש את ערעורו ובקשתו בחלוף שנה ממועד מתן גזר הדין המחודש. דין הוא כי "ככל שמשך האיחור ארוך יותר כן יגבר משקלם של הנימוקים הנוטים לדחיית הבקשה" (ע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.6.2019)). אף בטענות הכלליות שהובאו כהצדקה, כביכול, לאיחור הניכר, אין ממש. לא זו, אף זו. בנסיבות העניין, אף מבחן סיכויי הערעור מוליך לדחיית הבקשה. זאת, לפי שעובר למתן גזר הדין המחודש, בית משפט קמא שקל כל אפשרות, ובכלל זה הורה לממונה על עבודות השירות לבחון ביצוע עבודות השירות במיקום גאוגרפי רחוק (ראו: החלטת בית משפט קמא מיום 6.7.2023). החלטת בית משפט קמא ניתנה רק לאחר שבחן את הרקע לעמדת משטרת ישראל, תוך שהוצגו בפניו "חומרים שונים", שהוליכו לקביעתו, כי "בהחלט קיים חשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו", כמובא לעיל.
9. לפי שאלה פני הדברים, ושעה שהמבקש אף בחר לעשות דין לעצמו ולא התייצב במועד לריצוי עונשו - דין הבקשה להידחות. על המבקש להתייצב, לאלתר, לריצוי עונשו, אם טרם עשה כן. ניתנה היום, ג' אדר תשפ"ה, 03 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.
שי יניב, שופט, סגן הנשיא
יוסי טופף, שופט
דנה אמיר, שופטת